

CAO MỸ NHÂN. VĂN – KHÓI TƯƠNG TƯ

KHÓI TƯƠNG TƯ . CAO MỸ NHÂN

Mấy hôm nay c^ô tìm một bài hát mà mình r^{ất} thích ...

Nhưng bài gì và c^{ủa} ai, thì thật qu^á không nhớ, tại khi nghe, là lúc ca sĩ đã hát được n^{hà} bài r^{ồi}, mà tôi thì cũng ch^ỉng c^{òn} nghe tới k^{ết} thúc .

Nhưng cái ngh^ề đời, càng d^ễ dang sự việc, càng khi^{ến} mình ph^{ải} tìm tòi cho ra cái chân lý lu mờ đó.

Đành chịu s^{ắp} x^{ếp} ...cơ s^ố lý luận .

Tuy không có năng khi^{ến}u thiên b^ộm v^à ca nhạc, nhưng v^{ấn} bi^{ết} được dòng nhạc đó thuộc v^à ai chứ, ch^ỉng lẽ i tờ quá, hu^{ng} chi còn th^{ình} tho^{ng} lai rai vài câu “ cò l^à ” tân thời, tức là nhạc s^ẽn theo ý tôi đ^{ây} .

Tôi bèn nghi ngờ bài hát mình đi tìm trong s^{ách} tâm ca c^{ủa} nhạc sĩ Tr^{ần} T^{hiên}, vì cái “ e ” nghe nó cứ vời vợi u bu^{ồn}, như lời c^{ủa} người đứng trên bờ sinh hoá, một bên tr^ởng xoá, một bên t^{ối} đen mờ mịt .

Nhạc c^{ủa} c^{ác} nhạc sĩ Tr^{ần} T^{hiên} thì đã m^{ấy} l^{ần} tôi k^h l^à quý vị nghe cái bài thật kinh đi^{ến} đ^{ến} với tôi, là “ Bài tình ca mùa đông ”, và bài đó, tôi thuộc lòng như cháo ch^{ấy}, còn ph^{ải} tìm chi nữa .

Bài khác cơ, giọng điệu như c^{ủa} một người h^àp h^{ỏi} đang chờ người khách thân tình, không ph^{ải} là bạn thi^{ết}, nhưng c^{ảm} th^{ấy} không th^ể thi^{ếu} nhân diện này, n^{ếu} người đó ch^{ết} đi, trong lòng họ sẽ tr^ởng v^{àng} kh^{ông} khi^{ếp} ...

Thì thôi cứ xem như bài : “ Tư^ởng niệm ” .

Nhạc sĩ Trầm Tầm Thiêng viết từng niếm gì, từng niếm ai ?

Xin mời nghe :

Ta nghiêng tai nghe lại cuộc đời

Thì hải hùng, hoàng hôn chợt tới ...

Hoàng hôn tức là chiều tà, chiều sắp tối, có sao đâu .những buổi tiệc chiều bắt qua đêm, là rất thường đi với một văn nghệ sĩ chứ .

Không phải, đây là cuộc đời, đâu phải sân khấu, đã diễn xong, thì về nhà ngủ, hay tiếp tục đi chơi khuya ...

Với cuộc đời đã chiều rồi, là hoặc phải vội vã lên, làm nốt những công việc lỡ dở ...hoặc buông xuôi thôi ...

Nhạc sĩ soi thêm tình người, đã tránh nghi ngờ, thì ôi thôi, bóng chiều đã ập xuống ...đường cái, hay phố xa ? Không , thưa quý vị, bóng chiều đó đã xuống đôi môi . Nhưng không phải đôi môi mê đắm, mà đôi môi ...lịm bật, bàng hoàng, vì tới giờ trần trụi ...xót xa...

Đang nâng niu cuộc tình lộng lẫy

Bỗng ngỡ ngàng vụt mất trong tay ...

Chẳng có cái buồn nào hơn nỗi buồn bị mất một vật quý trong tay, ngay trước mắt mình chẳng hạn .

Tôi bị lây nỗi buồn tưởng là nhẹ nhàng, đâu ngờ nó bi thảm quá :

.

.. Ta khổ đau một thời

Đã mất nhau vài giờ ...

Vấn phải dùng chữ " không " đã không định, ý là không phải cái cuộc tình lộng lẫy nêu trên, chỉ tạm mất vài giờ ...

Mà trước đó, đã một thời khỏ đau rũi , không nịu kéo được, đôi khi chỏ vì một lý do khách quan, khiỏn vài giờ sau là mỏt ...trỏng.

Nói kiỏu như tôi thì chỏng còn gì thơ mộng, mỏt trỏng luôn, mới diỏn tỏ được cái không còn lại với mình chứ . Tuy đau khỏ thỏ, trong " Tưỏng niệm ", nhạc sĩ Trỏm Tỏ Thiềng vỏn ...đằm thỏm, thiỏt tha :

...Mang ỏn em đau khỏ thật đỏy

Là nỏng vàng dù trỏn trong mây ...

Vàng, đau khỏ nào rũi cũng được Thượng Đỏ cỏt cho thôi , người đau thương ỏy, nhạc sĩ viỏt nhạc, tôi không dám liệt cái nỏi khỏ trỏm kha từ nỏy giờ, vào danh phỏn nhạc sĩ, e vỏ đoán , nhưng nhạc sĩ Trỏm Tỏ Thiềng đã ngỏm ngủi trước " con người " ỏng, như tỏt cỏ mọi người thỏ gian :

Mang ỏn trên cho cuộc đời ta

Vài vạn ngày gió cuỏng, mưa lũ ...

Thượng Đỏ khi sinh ra nhân loại, không nhỏt thiỏt ai cũng được nằm trong chỏn ỏm, nỏm ỏm ...mỏ cuộc sỏng trăm năm, hay ba vạn sáu ngàn ngày (là mỏy) nỏy chỏ thỏy gió cuỏng, mưa lũ ...Nỏn:

" Trong cơn đau, một vùng nhang khói ..."

Ông đã rỏ đoạn kỏt, nhang khói sẽ kéo ông vỏ , vỏ cỏi ...hư vỏ ...đỏ chỏm dứt bài ca " Tưỏng niệm " cỏa nhạc sĩ Trỏm Tỏ Thiềng :

Trong cơn đau, một vùng nhang khói

Kéo ta vỏ, vỏ cỏi hư vỏ ...

Tỏi đây thì tôi lại nhớ hình như

Ngày giỏ cỏa nhạc sĩ Trỏm Tỏ Thiềng (1 -10 – 1937. / 25- 1-

2000) .

Như vậy nhạc sĩ Trầm Tầm Thiêng đã tự tư niệm ông từ thủa sinh thời .

Bài " Tư niệm " nghe hay quá, ý nghĩa quá, tôi tạm không đi kiểm bèn nhạc nữa, tôi chỉ còn nhớ mãi mãi cái giọng của nó thôi ...một giọng buồn khó tả lên khúc trong khói bay ...

Ôi sao tôi đang giận ...người ta mà, đã mấy ngày cây thị sau nhà, không rơi một quế, hay cái điện thoại không reng ...

Đã thôi còn im re suốt ngày nay...cho tới khi chiều xuống ...

" Ta nghiêng vai soi lại tình người ...

Thì bóng chiều chìm xuống đôi môi ..."

Ngày nào cũng không reng, chiếc điện thoại hư, chứ không phải tại lời " Tư niệm " của cố nhạc sĩ Trầm Tầm Thiêng đâu ...

Người ta đã " hăm " rồi, đừng soi (mới), thì họa may lòng lầy tình người, chứ cứ chắc chắc lại đem kính viễn vọng ra... rà soát " khúc tình Trương Chi " như rà ...mìn ngày xưa , thì, coi chừng mất trăng ...nơi cây thị sau nhà đấy .

Bởi lẽ đời, khi đã phân tâm, phân tán hình ảnh vào hàng trăm quế thị, thì còn đâu ý nghĩa mộng mơ để tôn thờ ... thật buồn ...

CAO MỸ NHÂN